

maandag 18 maart 2019
Lekkerkerk

Nadat ik 11 maart jongst leden terugkeerde van de inspraakavond in Bergambacht had ik niet het gevoel dat ik mijn standpunt voldoende naar voren heb kunnen brengen. Met deze inbreng hoop ik dit alsnog te kunnen doen.

Al een tijd volg ik met stijgende verbazing de ontwikkelingen rond de nieuwe oeververbinding en een vinexhoeveelheid aan huizen in de polder. Daarin stoort mij vooral het haastige karakter van het hele proces. Allereerst is deze kwestie door de gemeenteraad heen geforceerd op een moment dat het college koud enkele maanden zat en bovendien al bijna gevallen was zonder dat dit voorstel ooit in de verkiezing aan de burger is voorgelegd en dat terwijl die avond eind vorig jaar werd gezegd dat er over gevoelige onderwerpen geen definitieve beslissingen zouden worden genomen. Niet veel later werd de aanzet tot de bieding met een krappe meerderheid aangenomen.

Na drie maanden van relatieve stilte is de volgende acte alweer even onderweg. Er zijn avonden georganiseerd waar aanwezigen werden verzocht vooral positieve argumenten te verzinnen om onze kandidaat van deze beauty-contest aantrekkelijker te maken. Een bedenkelijke gang van zaken en het is storend te zien dat het college hiermee kan weggkomen omdat de gemiddelde burger niet alert is.

Wat opviel aan de avond was hoe weinig burgers er zijn komen opdagen. Er waren in Bergambacht hooguit zestig aanwezigen, van wie een groot deel ambtenaren en leden van de gemeenteraad, wethouders en ondersteunende entourage. Welgeteld waren er zeventien gewone inwoners aanwezig, de avond werd bestempeld als goed bezocht. Ik neem aan dat dit de organisatoren goed uitkomt, hoe minder mensen er weet van hebben, hoe minder kritiek en later kan je altijd roepen dat de burger is geraadpleegd en instemde. Inhoudelijk verliep de avond net zo, er was beperkte ruimte tot het stellen van plenaire vragen en kritische vragen die werden gesteld werden weggewimpeld naar thematafels. Eenmaal aan zo'n tafel verliep het proces sturend, storend, chaotisch en gehaast en werden vragen buiten themas om niet beantwoord. Ook werd uitdrukkelijk verzocht om vooral na te denken over de toekomst en over wat voor goeds de nieuwe situatie met brug en extra woningen ons zou brengen.

Begin jaren zeventig ben ik in Rotterdam geboren, maar ik ben opgegroeid in deze waard. Daarna verbleef ik in Den Haag en Rotterdam en ben met een heel gezin weer in Lekkerkerk teruggekeerd. Sinds ik hier weer woon ben ik omgeving, natuur, geschiedenis en de mensen in deze streek gaan herwaarderen. We wonen hier als op een eiland, we zijn trots op de Krimpenwaard omdat het zo'n unieke plek is in Zuid-Holland, Nederland en de rest van de wereld. Een van de weinige plekken in de randstad waar nog niet veel verpest is. Daar kan met dit voorstel een einde aan komen.

Nu zult u zeggen, daar heb je er weer zo een die alles bij het oude wil houden, iemand die geen oog heeft voor de grote uitdagingen waarvoor we staan. Toch ligt het er maar net aan welke uitdagingen je belangrijker vindt. Als we de bieding winnen en er daadwerkelijk duizenden woningen en een oeververbinding naar Ridderkerk en Rotterdam komt dan durf ik wel een voorspelling doen van gevolgen: extra verkeer, meer dan de omgeving kan verdragen; grootstedelijke problematiek in de vorm van criminaliteit en sociale achterstand; verdere achteruitgang voor kleine ondernemers omdat veel mensen uitwijken naar de stad; meer vervuiling; grotere uitdaging voor het halen van energie en klimaatdoelen; een streep door het toch al fragiele natuurbeheer op meerdere plaatsen in de waard; verdere groei van grote logistieke bedrijven, die nog meer druk en overlast zullen geven aan de dorpskernen en wegen; meer verkeersongelukken; vernieling van authentieke landschap zoals we dat zien bij onze buurgemeenten en de rest van de provincie.

Punten die ik vorige week voor het voetlicht heb trachten te brengen en die ook uitgevoerd kunnen worden zonder dat de bieding succesvol is en die kunnen leiden tot verbetering van milieu, welzijn en biodiversiteit: lightrail naast het tracé van provinciale wegen; frequente busverbindingen; verder motiveren van inwoners tot meer bewegen, door meer gebruik van fiets; delen van elektrische (zelfrijdende?) autos; stimuleren van natuur-inclusief boeren; alle bestaande boeren helpen met het vervangen van schuurdaken door zonnepanelen; het winnen van alternatieve energie op strategische locaties; bedrijventerreinen renoveren en voorzien van zonnepanelen of andere klimaatneutrale oplossingen; stimuleren van duurzaam hergebruik van stalmest; alternatieve innovatieve vormen van landbouw voor een toekomst met meer water.

Mijn vrouw en ik brengen in Lekkerkerk drie kinderen groot. Daarvan zijn er al twee op weg naar een academische carrière, zij fietsen samen met mijn vrouw vrijwel dagelijks door de polder naar Rotterdam en terug. Ze zijn hier vitaal, sterk en slim geworden. Als over tien jaar daar een brug ligt, omringd door karakterloze woonwijken, dan weet ik bijna zeker dat ze niet meer zullen terugkeren. Het is het open karakter en de gemoedelijke inslag van deze plek die de Krimpenerwaard zo bijzonder en aantrekkelijk maakt. Dit zal met het doordrammen van de bieding naar de knoppen worden geholpen. Ik ben denk ik niet de enige die hierover zo denkt. Alleen houdt u veel inwoners door deze schimmige aanpak in het ongewisse. U laat de trotse bewoners, cultuur en natuur van de Krimpenerwaard in de steek en dat maakt me kwaad en verdrietig.

Samengevat: Het proces rond de bieding loopt mijns inziens chaotisch, gehaast en ondemocratisch waardoor de gemiddelde burger nauwelijks op de hoogte is van waar het in de bieding om draait. Mochten we de bieding winnen, zal dit leiden tot vernieling van de authentieke omgeving op meerdere vlakken.

Joep Vermaat
Inwoner van Lekkerkerk